

„Ние ги убиваме тука децата, те нямат шансове, тези деца“ (уч. 25)

Отделно ще се занимаем с гледната точка на респондента, който вече два пъти беше споменат в бележки под линия като единствения, който декларира професионална мотивация за работа именно в училище с деца само от ромски произход и който критикува открито работата на другите учители. Това е единственото интервю, където гледната точка е такава, така че тук не може да става дума за проследяване на нагласи. Качествената информация обаче има спецификата да е валидна независимо от количеството, тъй като ни предлага **възможните гледни точки** на актьорите на терена, а не преобладаващите, както количественото изследване. Още повече това е мнение на въвлечен в ситуацията актьор, който се стреми да влияе според възгледите си.

Има няколко основни разлики, които трябва да се открият. Първо, респондентът поставя открито проблема с дискриминацията на ромите в българското общество и обяснява начина, по който тя рефлектира върху децата. Твърдението му е, че децата, дори и малки, имат ясно съзнание за междуетническото напрежение между ромите и българите и определят поведението си според този възглед: „Аз се изненадах едно втори клас дете така: „Вие българите мразите циганите, какво можеш ти да ми помогнеш?“ (уч. 25). Ясният усет на децата, че понеже са роми, не са приети равностойно, води до комплекс за малоценност: „Хубави, здрави деца, интелигентни.. Когато ги накарах да пишат за себе си, те пишат като за някакви... „Ние сме извън света някак си, ние сме нищо, другите не ни оценяват“ – това е техния страх, защото никога не са се смесвали да живеят със други, сегрегираните особено във гетата, които живеят, израстват деца. „Ние нямаме култура, ние нямаме религия, ние не можем да се учим добре, те го правят по-добре, българските деца, те са по-хубави“ (уч. 25). Втората основна разлика е, че се появява ясна критика към учителите, насочена основно към две неща – че учителите са неквалифицирани и че нямат усет за различieto на децата и подхождат към тях асимилационно, тъй като не познават и не искат да познават ромската култура, и че мотивацията им за работа е ниска – те просто не успяват да